Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 17001/12
Дана 26.04.2013. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

Управни су у већу судија: Сузана Гудураш, председник већа, др Владан Станојев и Гордана Сукновић Бојаџија, чланови већа, уз учешће судског саветника Татјане Лончар, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Д. Р. из Б. Ц., ..., кога заступа адвокат Драгослава Николић из Беле Цркве, 1. октобар бр. 88, поднетој ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, Дирекције полиције, Управе за управне послове 03/10 број 204-2-5719/2011 од 23.10.2012. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 26.04.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ ОДБИЈА.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова спора.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем туженог органа, коначним у управном поступку, одбијен је захев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије.

У тужби поднетој Управном суду дана 17.12.2012. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања и битне повреде правила поступка. Истиче да је нетачно наведено да не плаћа свој део доприноса за издржавање малолетне деце и тврди да редовно измирује своје месечне обавезе у складу са приливом средстава, тако да не постоји ниједна неизмирена месечна обавеза. Тужилац сматра

да тужени није узео у обзир да никада принудним извршењем није покушана наплата обавезе издржавања, да отпустом из држављанства Републике Србије издржавана лица нису лишена могућности остваривања права на издржавање, као и да постоји могућност признавања стране одлуке и принудне наплате, без обзира на отпуст из држављанства, а да он отпуст тражи због решавања животних питања која само могу допринети интересу његове деце. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење, као и да обавеже туженог да му накнади трошкове поступка.

Тужени је у писменом одговору на тужбу остао при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав, да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је након оцене навода тужбе, одговора на тужбу и списа предмета ове управне ствари, тужбу одбио као неосновану.

Оспорено решење је донето у поступку који је спроведен без битних повреда правила управног поступка, засновано је на тачно и потпуно утврђеним чињеницама и правилној примени одредаба Закона о држављанству Републике Србије („Службени гласник РС“, број 135/04 и 90/07).

Из списа предмета произлази да је тужилац дана 18.10.2011. године поднео захтев за отпуст из држављанства Републике Србије ради стицања немачког држављанства, из економских разлога. Након спроведеног поступка, тужени орган је утврдио да нису испуњени услови из члана 28. став 1. тачка 4. Закона о држављанству Републике Србије, односно да постоје сметње због тога што тужилац није извршио имовинско-правне обавезе из односа родитеља и деце, прописане Законом о браку и породичним односима Републике Србије. Тужени орган је провером код Центра за социјални рад за општину Б. Ц. утврдио да тужилац има обавезу издржавања према својој малолетној деци, због чега је захтев тужиоца одбијен.

Одредбом члана 28. Закона о држављанству Републике Србије („Службени гласник РС“, број 101/05), прописано је да држављанину Републике Србије држављанство Републике

Србије престаје отпустом ако поднесе захтев за отпуст и ако испуњава следеће услове: 1) да је навршио 18 година живота; 2) да нема сметњи у погледу војне обавезе; 3) да је измирио порезе и друге законске обавезе у Републици Србији; 4) да је регулисао имовинскоправне обавезе из брачног односа и односа родитеља и деце према лицима која живе у Републици Србији; 5) да се против њега у Републици Србији не води кривични поступак за кривична дела за која се гони по службеној дужности, а ако је у Републици Србији осуђен на казну затвора - да је ту казну издржао; 6) да има страно држављанство или доказ да ће бити примљен у страно држављанство.

Ценећи утврђену одлучну чињеницу да тужилац није регулисао имовинскоправне обавезе из односа родитеља и деце према својој малолетној ћерки из претходног брака, која живи у Републици Србији, правилно је одлучио тужени орган када је одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије, из разлога што тужилац не испуњава законске услове за отпуст из држављанства.

Нису основани тужбени наводи да је у оспореном решењу наведено да не плаћа свој део доприноса за издржавање малолетне деце, будући да се у образложењу истог наводи да тужилац није извршио имовинскоправне обавезе из односа родитеља и деце, које обавезе престају пунолетством детета и престанком редовног школовања, а најкасније до 26. године детета на редовном школовању. У списима предмета, које је доставио тужени орган уз одговор на тужбу, налази се допис Центра за социјални рад „...“ из Б.Ц. од 31.07.2012. године, у коме се наводи да тужилац има нерегулисане имовинско правне обавезе према својој малолетној ћерки А. Р. (обавеза родитељског издржавања). Стога нису од значају тужбени наводи да није узето у обзир да принудним извршењем није покушана наплата издржавања, а да тужилац отпуст тражи због решавања животних питања, код правилно утврђене чињенице да законски услов у погледу регулисања имовинскоправне обавезе из односа родитеља и деце према лицима која живе у Републици Србији, није испуњен.

Суд је ценио и остале тужбене наводе, али налази да се истим не указује на постојање неправилности и незаконитости оспореног решења, а како тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари, суд је нашао да су исти неосновани.

На основу изнетих разлога, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Суд је одбио као неоснован захтев за накнаду трошкова спора, ценећи успех тужиоца у овој управној ствари, и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде, на основу одредбе члана 66., 67. и 74. Закона о управним споровима, сходном применом члана 151. и члана 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011).

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 26.04.2013. године, III-4 У. 17001/12

Записничар
Татјана Лончар,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојаџија,с.р.

за тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЉК